

Šį puslapį išvertė mašininio vertimo programa [Nuoroda]. Mašininiuose vertimuose gali būti klaidų, tekstas gali būti nevisiškai aiškus ir tikslus. Ombudsmenas neprisiima atsakomybės už jokių neatitikimų. Patikimiausią ir teisiškai tikslią informaciją rasite originale anglų kalba, kurio nuoroda pateikta pirmiau. Daugiau informacijos rasite mūsų [kalbų ir vertimo politikoje](#) [Nuoroda].

Sprendimas byloje 906/2009/JF - Ginčas dėl klaidingai sumokėtų sumų susigrąžinimo

Sprendimas

Byla 906/2009/JF - **Atidaryta** 26/06/2009 - **Sprendimas** 18/10/2010

Mokėdama skundo pateikėjai, pagalbinei darbuotojai, Komisija padarė keletą klaidų: pirmiausia ji neišmokėjo sumų, kurias gauti skundo pateikėja turėjo teisę; vėliau ji sumokėjo išmokas, kurių gauti skundo pateikėja neturėjo teisės; galiausiai ji dar kartą sumokėjo skundo pateikėjai sumą, kurios neturėjo sumokėti.

Komisija susigrąžino dalį skundo pateikėjai permokėtos sumos. Tačiau ši skunde ombudsmenui užginčijo tos sumos likusios dalies susigrąžinimą. Pateikdama argumentus ji pabrėžė daugelį Komisijos padarytų klaidų ir savo sunkią finansinę padėtį tuo metu.

Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija turėjo juridinę teisę susigrąžinti sumą iš skundo pateikėjos. Vis dėlto, siūlydamas draugišką sprendimą, ombudsmenas paragino Komisiją priimti atsakomybę už ne vieną kartą padarytas savo administracines klaidas ir atsisakyti susigrąžinti lėšas.

Komisija leido suprasti, kad yra pasirengusi bendradarbiauti su ombudsmenu, kad skundo pateikėjos klausimas būtų išspręstas teigiamai, ir atšaukė reikalavimą sugrąžinti lėšas. Savo sprendime ombudsmenas teigiamai įvertino Komisijos požiūrį ir bylą baigė.

Dėl skundo aplinkybių

1. Nuo 2001 m. birželio 1 d. iki 2003 m. spalio 31 d. skundo pateikėjas dirbo Europos Komisijoje kaip pagalbinis atstovas. Ji pateikė įrodymų, kad ji turi vieną vaiką, už kurį Komisija jai mokėjo išlaikomo vaiko pašalpą.

2. 2001 m. lapkričio mėn. dėl kodavimo klaidos mokėjimų sistemoje Komisija skundo pateikėjui skyrė išmoką už antrą išlaikomą vaiką (antrąją pašalpą [1]), kuri buvo atidėta 2001 m. rugpjūčio mėn.

3. 2001 m. gruodžio mėn. skundo pateikėjui buvo išmokėta antroji išmoka už laikotarpį nuo 2001 m. rugpjūčio iki lapkričio mėn. Nuo 2001 m. gruodžio mėn. iki 2003 m. vasario mėn. kas mėnesį skundo pateikėjas gavo antrą išmoką. 2003 m. kovo mėn. padėtis vėl tapo normali [2] . Bendra per klaidą sumokėta suma, susijusi su antrąja išmoka, buvo 5 162,38 EUR.

4. 2003 m. balandžio 7 d. Komisija informavo skundo pateikėją, kad padarė minėtą klaidą, ir pakvietė ją dalyvauti susitikime, kuriame būtų aptarta, kokios finansinės pasekmės jai bus padarytos.

5. Skundo pateikėjas nedalyvavo susitikime su Komisija. Ji atsakė, kad nesutiks su jokių susigrąžinimu.

6. 2003 m. balandžio 23 d. Komisija pranešė skundo pateikėjui, kad, remiantis jos galutiniais skaičiavimais, permokėta suma buvo 3 368,40 EUR. Komisija paaiškino, kad minėtą sumą ji pasiekė atimdama 1 793,98 EUR iš bendros 5 162,38 EUR sumos. Atskaityta suma atitiko sumą, kuri buvo per klaidą atimta iš skundo pateikėjos darbo užmokesčio, darant klaidingą prielaidą, kad ji gavo išmokas iš kitų šalių. Iš tiesų paaiškėjo, kad taip nėra.

7. 2003 m. balandžio 24 d. Komisija informavo skundo pateikėją, kad, siekdama susigrąžinti visą mokėtiną sumą, t. y. 3 368,40 EUR, ji nuo 2003 m. gegužės mėn. iki rugpjūčio mėn. imtinai, t. y. tuo metu, kai baigsis jos darbo sutartis, iš jos atlyginimo mokės 842,10 EUR mėnesines įmokas.

8. 2003 m. birželio 23 d. Komisija pranešė skundo pateikėjai, kad, išimties tvarka pratęsus jos sutartį, ji nustatė, kad likusi susigrąžintina suma yra 1 684,20 EUR. Ji informavo skundo pateikėją, kad ši suma bus susigrąžinta iš mėnesinių 421,05 EUR sumų iš jos darbo užmokesčio už 2003 m. liepos-spalio mėn. imtinai, t. y. tuo metu, kai jos pratęsta sutartis pasibaigs.

9. 2003 m. gegužės 14 d. Komisija, be darbo užmokesčio už tą mėnesį, per klaidą sumokėjo ieškovei 1 793,98 EUR. Ši klaida atsirado dėl klaidų, patirtų keičiant seną mokėjimų sistemą į naują.

10. 2006 m. gruodžio 14 d. ir 2007 m. vasario 1 d. Komisija bandė informuoti skundo pateikėją apie minėtą mokėjimą, kuris buvo atliktas per klaidą dviem jos adresu išsiųstais registruotais raštais. Šios raidės buvo grąžintos su užrašu „adreso nėra“.

11. Tuo tarpu skundo pateikėjas pradėjo naują laikinojo darbuotojo įdarbinimo Komisijoje laikotarpį.

12. 2007 m. balandžio 11 d. Komisija išsiuntė skundo pateikėjai elektroninį laišką, kuriame

informavo ją apie per klaidą atliktą 1 793,98 EUR sumokėjimą. Skundo pateikėjas atsakymo nepateikė.

13. 2007 m. liepos 27 d. Komisija registruotu laišku ir elektroniniu paštu išsiuntė skundo pateikėjui debeto avizą Nr. 3240907257 (toliau – debeto aviza), prašydama grąžinti minėtą sumą iki 2007 m. rugsėjo 9 d. Skundo pateikėja atsakė tą pačią dieną, nurodydama, kad tuo metu pinigai jau buvo išskaičiuoti iš darbo užmokesčio.

14. Kadangi nebuvo sumokėta, 2007 m. rugsėjo 20 d. Komisija registruotu laišku išsiuntė skundo pateikėjui priminimą. Šis laiškas buvo grąžintas su užrašu „unclaimed“ („*non réclamée*“).

15. 2007 m. spalio 18 d. skundo pateikėjas ginčijo debeto avizos teisėtumą ir atsisakė grąžinti nagrinėjamą sumą.

16. 2007 m. lapkričio 20 d. Komisija atsakė skundo pateikėjui ir dar kartą paaiškino, kaip atsirado skola. Ji atkreipė jos dėmesį į tai, kad, kaip ji jau žinojo, Komisija per klaidą jai sumokėjo antrą išmoką, kuri iš viso sudarė 5 162,38 EUR. Šiuo klausimu Komisija nurodė savo 2003 m. balandžio 23 d. elektroninį laišką ir pabrėžė, kad šiame komunikate ji informavo skundo pateikėją, kad, siekdama kompensuoti mokėtiną likutį, ji negaus 1 793,98 EUR sumos, į kurią ji faktiškai turėjo teisę. Tačiau, kaip paskelbta, Komisija nepasiliko minėtos 1 793,98 EUR sumos. Todėl 2003 m. gegužės 14 d. išmokėta 1 793,98 EUR suma buvo per klaidą [3]. Todėl 1 793,98 EUR, t. y. pradinės 5 162,38 EUR skolos, niekada nebuvo susigrąžinta. Komisija pripažino, kad „*t buvo tiesa ir labai apgailestauju*“, kad skundo pateikėjo byloje buvo padaryta tam tikrų klaidų [4], tačiau tiesa ir tai, kad Komisija permokėjo skundo pateikėją ir todėl turėjo reikalauti grąžinti permokėtas sumas. Nors Komisija raštu kreipėsi į skundo pateikėją tik 2006 m. gruodžio 14 d. [5], informuodama ją apie padėtį ir prašydama grąžinti jai per klaidą sumokėtą 1 793,98 EUR sumą, Komisija dar per penkerių metų terminą turėjo teisę ir net privalėjo susigrąžinti nepagrįstai išmokėtas sumas. Vis dėlto, atsižvelgdama į skundo pateikėjo aplinkybes, Komisija buvo pasirengusi sutikti, kad minėta suma būtų išmokėta mėnesinėmis 150 EUR dalimis per vienuolikos mėnesių laikotarpį, skiriant vieną paskutinę 143,98 EUR įmoką.

17. 2007 m. lapkričio 28 d. skundo pateikėja atsisakė grąžinti minėtą sumą Komisijai, pabrėždama, kad ji yra bedarbė ir negali grąžinti šios sumos.

18. 2007 m. gruodžio 14 d. Komisija paragino skundo pateikėją iki 2007 m. gruodžio 28 d. pateikti jai informaciją apie jos pajamas. Konkrečiai kalbant, ji paprašė pateikti išsamią informaciją apie jos bedarbio pašalpą ir šeiminių padėčių, kad galėtų parengti kompensavimo planą, kuris būtų labiau suderinamas su jos finansiniais ištekliais. Skundo pateikėjas atsakymo nepateikė.

19. 2008 m. sausio 29 d. Komisija išsiuntė skundo pateikėjai priminimą ir paragino ją atsakyti iki 2008 m. vasario 11 d. Negavusi jokio atsakymo, Komisija nurodė, kad ji imsis priverstinio grąžinimo.

20. 2008 m. vasario 1 d. skundo pateikėja atsakė, kad ji yra skolininkė, ir paprašė Komisijos nustoti ją persekioti.

21. 2008 m. spalio 7 d. Komisija pagal tuometinės EB sutarties 256 straipsnio 1 dalį [6] priėmė sprendimą (toliau – sprendimas) dėl buvusio pagalbinio agento neteisėtai gautų leidimų susigrąžinimo. Ji paskelbė skundo pateikėją skolininku pagrindinei sumai ir delspinigiams už pavėluotą mokėjimą, kurių bendra suma yra 1 903,88 EUR.

22. 2009 m. kovo 23 d. antstolis nusiuntė skundo pateikėjai sprendimo kopiją ir įpareigojo ją sumokėti Komisijai pagrindinę sumą su delspinigiais, kurių bendra suma tą dieną sudarė 2 188,34 EUR. Mokėjimas turėjo būti atliktas per 15 dienų, užtraukiant jos kilnojamąjį turtą.

23. 2009 m. kovo 26 d. skundo pateikėjas raštu kreipėsi į Komisiją prašydamas nutraukti susigrąžinimo procedūrą. Ji pabrėžė Komisijos padarytas klaidas ir atkreipė dėmesį į tai, kad praeityje ji jau išlaikė 30 proc. jos atlyginimo. Ji pridūrė, kad bet kuriuo atveju ji neturi finansinių priemonių nagrinėjamai sumai grąžinti.

24. 2009 m. balandžio 7 d. skundo pateikėjas pirmą kartą kreipėsi į Ombudsmeną ir skundėsi minėtu klausimu. Todėl Komisija nusprendė sustabdyti susigrąžinimo procedūrą, kol ombudsmenas priims sprendimą.

25. Vėliau skundo pateikėja informavo ombudsmeno tarnybas, kad jos paskutinė sutartis su Komisija baigėsi 2009 m. gegužės mėn. Ji nurodė, kad ketina pradėti mokėti Belgijos mėnesinę bedarbio pašalpą, siekiančią apie 1 200 EUR. 2009 m. birželio mėn., t. y. pateikus skundą ombudsmenui, skundo pateikėja tokios naudos dar negavo.

Tyrimo dalykas

26. Skundo pateikėjas teigė, kad Komisijos prašymas grąžinti 2 188,34 EUR sumą (2009 m. kovo 23 d. skolos suma) buvo nesąžiningas.

27. Skundo pateikėjas teigė, kad Komisija turėtų atšaukti savo prašymą kompensuoti išlaidas.

Tyrimas

28. 2009 m. birželio 26 d. ombudsmenas perdavė skundą Europos Komisijos pirmininkui, kad jis pateiktų nuomonę.

29. Tą pačią dieną ir 2009 m. liepos 16 d. skundo pateikėja išsiuntė ombudsmenui papildomą korespondenciją, kurioje paaiškino savo skundą. Ombudsmenas perdavė šią korespondenciją Europos Komisijos pirmininkui ir paprašė, kad Komisijos nuomonėje būtų atsižvelgta į joje pateiktus paaiškinimus.

- 30.** 2009 m. spalio 21 d. ombudsmenas gavo Komisijos nuomonę, kurią jis perdavė skundo pateikėjui ir paragino pateikti pastabas. Skundo pateikėja pirmiausia pateikė papildomos informacijos, o 2009 m. spalio 29 d. pateikė savo pastabas dėl Komisijos nuomonės.
- 31.** 2010 m. kovo 2 d. ombudsmeno tarnybos ir skundo pateikėja telefonu aptarė su jos skundu susijusius klausimus.
- 32.** 2010 m. kovo 3 d. skundo pateikėja papildė savo pastabas ir perdavė Ombudsmenui dokumentą, susijusį su jos finansine padėtimi.
- 33.** Atidžiai išnagrinėjęs nuomonę ir pastabas, ombudsmenas nebuvo įsitikinęs, kad Komisija tinkamai atsakė į skundą. Todėl jis padarė preliminarį išvadą dėl netinkamo administravimo ir, remdamasis savo statuto 3 straipsnio 5 dalimi, pasiūlė Komisijai draugišką sprendimą.
- 34.** 2010 m. liepos 8 d. Ombudsmenas gavo Komisijos atsakymą, kurį jis perdavė skundo pateikėjui ir paragino pateikti pastabas. Nors pastabų dėl pirmiau nurodyto kvietimo negauta, ombudsmenas šiuo tikslu atsižvelgė į 2010 m. gegužės 29 d. iš skundo pateikėjo gautą papildomą korespondenciją.

Ombudsmeno analizė ir išvados

A. Nurodymas dėl nesąžiningumo ir susijęs reikalavimas

Ombudsmenui pateikti argumentai

- 35.** Skundo pateikėjas teigė, kad Komisijos prašymas grąžinti 2 188,34 EUR sumą (2009 m. kovo 23 d. skolos suma) buvo nesąžiningas.
- 36.** Pagrįsdama šį tvirtinimą skundo pateikėja teigė, kad Komisija i) žinojo, jog ji yra bedarbė ir neturėjo galimybių sumokėti pirmiau nurodytos sumos; II) nepagrįstai išmokėjo išmokas žinodama, kad ji turėjo tik vieną vaiką, o ne du; ir iii) aptikusi savo klaidą ir vėliau palikusi 3 368,40 EUR, vėl padarė tą pačią klaidą. Būtent dėl šios klaidos buvo pateiktas minėtas prašymas atlyginti išlaidas.
- 37.** Skundo pateikėjas teigė, kad Komisija turėtų tinkamai atsižvelgti į pirmiau pateiktus argumentus ir atšaukti savo prašymą kompensuoti išlaidas.
- 38.** Savo nuomonėje Komisija pirmiausia nurodė, kad skundo pateikėja dirbo Komisijoje kaip laikinoji darbuotoja, kai pateikė skundą ombudsmenui ir kai Komisija pradėjo susigražinimo procedūrą. Todėl ji gavo atlyginimą ir būtų galėjusi sumokėti skolą. Tačiau ji neketino to daryti. Tai patvirtina tai, kad nereaguota į 2007 m. gruodžio 14 d. Komisijos raštą, kuriame numatytas su jos pajamomis suderinamas grąžinimas dalimis.

39. Toliau Komisija rėmėsi Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų [7] (toliau – Tarnybos nuostatai) 85 straipsniu. Ji pabrėžė, kad nors nagrinėjamos sumos buvo sumokėtos dėl Komisijos padarytos klaidos, atsižvelgiant į taikytiną teismų praktiką [8], tai neturi jokios reikšmės, nes minėtas straipsnis taikomas būtent tais atvejais, kai administracija padarė klaidų ir atliko netvarkingus mokėjimus. Todėl skundo pateikėjo skola buvo neginčijama ir turi būti grąžinta.

40. Komisijos nuomone, paprastai rūpestingas pareigūnas negalėjo nepastebėti jos permokų. Šiuo klausimu jis pabrėžė, kad toks pareigūnas nėra atleistas nuo jo darbo užmokesčio patikrinimo ir kad jis turėtų žinoti jo darbo užmokesčiui taikomas taisykles. Vykdydamas rūpestingumo pareigą, suinteresuotasis asmuo neprivalo tiksliai nustatyti administracijos klaidos dydžio. Jei pareigūnui kyla abejonių dėl gautos išmokos teisėtumo, vien tai yra pakankama priežastis, dėl kurios jis turi pranešti administracijai, kad ji galėtų atlikti visus būtinus patikrinimus.

41. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija nusprendė, kad skundo pateikėja negalėjo nepastebėti, kad 2001 m. gruodžio mėn. buvo sumokėta apie 1 000 EUR, o po šio mokėjimo – apie 300 EUR mėnesinių išmokų, papildančių jos darbo užmokestį. Skundo pateikėjas turėjo pranešti administracijai ir leisti jai atlikti visus būtinus patikrinimus. Be to, atsižvelgiant į 2003 m. balandžio 23 d. Komisijos jai pateiktus paaiškinimus, skundo pateikėja negalėjo nežinoti, kad 2003 m. gegužės 14 d. jai išmokėta 1 793,98 EUR buvo klaida, nes būtent ši suma buvo aiškiai nurodyta 2003 m. balandžio 23 d. laiške. Vadinas, skundo pateikėjas turėjo apie tai pranešti Komisijai ir leisti jai atlikti visus būtinus patikrinimus.

42. Taigi Komisija teigė, kad skundo pateikėjas jai skolingas 1 793,98 EUR sumą ir delspinigius už pavėluotą mokėjimą. Ji nurodė, kad yra pasirengusi priimti mokėjimą pagal kompensavimo planą su dalimis, kurios būtų suderinamos su skundo pateikėjo pajamomis.

Preliminarus Ombudsmeno vertinimas, kuriuo remiantis buvo parengtas draugiško sprendimo pasiūlymas

43. Pirmą, Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija manė turinti teisę pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnį susigrąžinti sumas, permokėtas skundo pateikėjui dėl **jos pačios padarytų administracinių klaidų**.

44. **Pirmoji administracinė klaida** buvo pakartotinė Komisijos klaida, padaryta kiekvieną mėnesį nuo 2001 m. gruodžio mėn. iki 2003 m. kovo mėn., kai mokėjo ieškovei išmoką, į kurią ji neturėjo teisės, t. y. antrąją išmoką. Iš viso Komisija nepagrįstai permokėjo skundo pateikėjui 5 162,38 EUR.

45. Šiuo atžvilgiu ombudsmenas atkreipė dėmesį į 2001 m. gruodžio mėn. ir 2002 m. sausio mėn. mokėjimo lapelius, kuriuos Komisija pateikė kartu su savo nuomone ir kurie buvo perduoti skundo pateikėjai, kad ji pateiktų pastabas. Skundo pateikėjas jų neginčijo. Iš jų matyti, kad

2001 m. gruodžio mėn. Komisija atliko penkis mokėjimus skundo pateikėjui po 224,43 EUR, o 2002 m. sausio mėn. – vieną 232,73 EUR išmoką kaip antrą išmoką.

46. Atsižvelgdamas į šiuos įrodymus, ombudsmenas manė, kad pagrįsta manyti, jog skundo pateikėjas turėjo žinoti apie šiuos pakartotinius mokėjimus. Atsižvelgiant į tai, kad ji turėjo tik vieną vaiką, o ne du, ji taip pat turėjo žinoti, kad šie mokėjimai buvo atlikti per klaidą. Vadinas, būtų buvę normalu, kad skundo pateikėja turėtų iš savo darbo užmokesčio grąžinti bendrą **5 162,38 EUR** sumą, susidariusią dėl visos permokos.

47. Tačiau 2003 m. balandžio 23 d. Komisija pranešė skundo pateikėjui, kad grąžintina suma yra mažesnė už sumą, gautą dėl permokos. Komisija paaiškino, kad padarė **antrą administracinę klaidą**, neteisingai atskaitydama 1 793,98 EUR iš skundo pateikėjo atlyginimo. Ji paaiškino, kad ši suma nebus grąžinta skundo pateikėjai, o bus atimta iš jos bendros 5 162,38 EUR skolos Komisijai. Remiantis Ombudsmeno supratimu, skundo pateikėja vėliau įsitikino, kad jos skola Komisijai siekia **3 368,40 EUR**.

48. Tačiau 2003 m. gegužės mėn., pasikeitus mokėjimų sistemai, Komisija padarė **trečią administracinę klaidą** ir **sumokėjo** skundo pateikėjui 1 793,98 **EUR**. Nors skundo pateikėja grąžino bendrą 3 368,40 EUR sumą, kaip nurodė Komisija 2003 m. balandžio 23 d. laiške, ji nesiėmė jokių veiksmų dėl šio per klaidą atlikto galutinio mokėjimo.

49. Todėl buvo svarbu nustatyti, ar buvo galima tikėtis, kad skundo pateikėjas žinojo apie trečią Komisijos administracinę klaidą. Tai būtų galima padaryti atliekant analizę, panašią į pirmiau pateiktą analizę dėl pirmosios Komisijos administracinės klaidos.

50. Tačiau nei Komisija, nei skundo pateikėjas nepateikė 2003 m. balandžio 23 d. laiško kopijos, todėl Ombudsmenas negalėjo tiksliai patvirtinti, ar šiame laiške buvo nurodyta 1 793,98 EUR suma, ar tikslios tokio prašymo sąlygos.

51. Skundo pateikėjas priprato prie pasikartojančių Komisijos klaidų. Aplinkybės buvo painios, o vienas Komisijos veiksmas prieštaravo kitam. Todėl buvo tikėtina, kad skundo pateikėja nežinojo, ar iki 2003 m. spalio mėn. mėnesiniai atskaitymai iš jos darbo užmokesčio pasiekė galutinę 5 162,38 EUR arba 3 368,40 EUR sumą. Ombudsmenas nemanė, kad 2003 m. balandžio 24 d. arba birželio 23 d. Komisijos raštai padėjo paaiškinti minėtą painiavą, nes pateikė kompensavimo planą, pagrįstą mėnesiniu pirmojo skundo pateikėjo darbo užmokesčio išskaitymu 842,10 EUR, o vėliau – 425,05 EUR.

52. Be to, nors galima teigti, kad Komisija galėjo pagrįstai manyti, jog skundo pateikėjas negalėjo nežinoti apie antrosios išmokos permoką, Ombudsmenas visiškai nebuvo įsitikinęs, kad tai ir toliau buvo pagrįsta atsižvelgiant į painiavą dėl įvykių, įvykusių dėl jo veiksmų. Pirma, Komisija aiškiai nurodė, kad ji neteisingai išskaičiavo tam tikrą sumą iš skundo pateikėjos atlyginimo, t. y. sumą, kuri nebuvo susijusi su jos skola, atsiradusia dėl antrosios išmokos permokos. Vėliau ji tik galiausiai grąžino tą pačią sumą, teigdama, kad ši suma neturėjo būti grąžinta, nes ji atitiko sumą, kuri turėjo būti atimta iš skundo pateikėjos skolos Komisijai, t. y. skolą, atsiradusią dėl to, kad pati Komisija klaidingai sumokėjo antrąją lengvatą.

53. Apibendrinant pažymėtina, kad 2003 m. balandžio mėn. skundo pateikėjai pirmą kartą buvo pranešta, kad jai nereikia grąžinti 1 793,98 EUR sumos, nes Komisija padarė klaidą. Po ketverių metų, t. y. 2007 m. balandžio mėn., jai galiausiai buvo pranešta, kad ji turės grąžinti šią pačią sumą, nes Komisija beveik prieš ketverius metus padarė dar vieną klaidą, susijusią su ta pačia suma.

54. Komisija rėmėsi taikytina Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsniu, pagal kuriuos administracijai neatmetama galimybė susigrąžinti sumas, kurias ji galėjo sumokėti per klaidą.

55. Tačiau minėta teismo praktika neturėtų būti aiškinama kaip leidžianti daryti administracines klaidas. Šioje byloje Komisija padarė daug **administracinių** klaidų. Komisija tikrai nesiėlgė taip, kaip būtų galima tikėtis iš institucijos, įsipareigojusios užtikrinti gerą administravimą. Veikiau jos veiksmai galėtų būti neproporcingi ir nenuoseklūs ir taip sustiprinti preliminarį išvadą dėl netinkamo administravimo [9].

56. Ombudsmenas atkreipė dėmesį į Komisijos sprendimą sustabdyti susigrąžinimo procedūrą, kol jis priims sprendimą dėl skundo. Jo nuomone, tai rodo, kad Komisija yra pasirengusi bendradarbiauti su juo, kad būtų rastas tinkamiausias ginčo sprendimas ir ištaisytas laikinai nustatytas netinkamo administravimo atvejis. Taigi Ombudsmenas paragino Komisiją įrodyti, kad ji buvo visiškai pasirengusi prisiimti atsakomybę už neįprastą šioje byloje padarytų klaidų skaičių, ir panaikinti savo prašymą atlyginti žalą iš skundo pateikėjo, kuris gyveno bedarbio pašalpoje. Todėl jis pateikė tokį pasiūlymą dėl draugiško sprendimo pagal Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 5 dalį:

„Atsižvelgdama į Ombudsmeno išvadas, Komisija galėtų atšaukti savo prašymą kompensuoti išlaidas.“

Argumentai, pateikti ombudsmenui po jo draugiško sprendimo pasiūlymo

57. Komisija atsižvelgė į Ombudsmeno analizę ir preliminarį išvadą ir sutiko atšaukti savo prašymą kompensuoti išlaidas.

58. Skundo pateikėjas sutiko, kad skundą būtų galima baigti nagrinėti, ir padėkojo ombudsmenui.

Ombudsmeno vertinimas po jo draugiško sprendimo pasiūlymo

59. Ombudsmenė palankiai vertina Komisijos bendradarbiavimą siekiant patenkinamų šio skundo nagrinėjimo rezultatų. Todėl jis nutraukia bylą.

B. Išvada

Remdamasis šio skundo tyrimu, Ombudsmenas jį užbaigia pateikdamas tokią išvadą:

Ombudsmenė palankiai vertina Komisijos bendradarbiavimą siekiant patenkinamų šio skundo nagrinėjimo rezultatų. Todėl jis nutraukia bylą.

Skundo pateikėjui ir Komisijos pirmininkui bus pranešta apie šį sprendimą.

P. Nikiforos Diamandouros

Priimta Strasbūre 2010 m. spalio 18 d.

[1] Originalioje prancūzų kalboje: „*paskirstymas užpilamas une personne assimilée q un deuxiême enfant q charge*“

[2] Originalioje prancūzų kalboje: „[L] *situacija a été régularisée avec le salaire de mars 2003.*“

[3] Originalioje prancūzų kalboje: „[m] *alheusement, se montant de 1 793,98 EUR n'a pas été retenu et vous a été payé par erreur le 14 mai 2003.*“

[4] Originalioje prancūzų kalboje: „[I] *I est vrai et fort gaila que votre file contienne une série d'erreurs...*“

[5] Originalioje prancūzų kalboje: „[L] *a premičre lettre vous informant et vous demandant de rembourser le 1 793,98 EUR n'a malheureusement été envoyée que le 14 décembre 2006.*“

[6] " *Sprendimai... Komisija, kuri nustato piniginę prievolę asmenims, išskyrus valstybes, yra vykdytina.* „2009 m. gruodžio 1 d. įsigaliojusi Lisabonos sutartis numato panašią Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 299 straipsnio nuostatą, kuri... Komisija, kuri nustato piniginę prievolę asmenims, išskyrus valstybes, yra vykdytina.“

„Bet kokia permokėta suma susigrąžinama, jei gavėjas žinojo, kad nebuvo pagrįstos mokėjimo priežasties, arba jeigu permokos faktas buvo toks, kad jis negalėjo apie tai nežinoti.“

[8] 2007 m. gegužės 16 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) sprendimo *F prieš Komisiją*, T-324/04, dar nepaskelbtas Rinkinyje, 139 punktą (pirminė prancūzų kalba): „*Le fait que l'administration a commis une négligence ou une erreur dans la détermination des droits pécuniaires d'un fonctionnaire est sans incidence sur l'article de l'article 85 du statut, qui présuppose précisément que l'Administration a commis une erreur en procédant au versement irrégulier...*“

[9] Europos gero administracinio elgesio kodekso 6 straipsnyje „proporcingumas“ ir 10 straipsnyje „Teisėti lūkesčiai, nuoseklumas ir patarimai“ nustatyta, kad:

„priimdamas sprendimus pareigūnas užtikrina, kad taikomos priemonės būtų proporcingos siekiamam tikslui. Pareigūnas visų pirma vengia riboti piliečių teises arba taikyti jiems kaltinimus, kai šie apribojimai ar rinkliavos nėra pagrįstai susiję su siekiamų veiksmų tikslu.

Pareigūnas turi atitikti savo administracinį elgesį ir institucijos administracinius veiksmus. Pareigūnas vadovaujasi įprasta institucijos administracine praktika, išskyrus atvejus, kai konkrečiu atveju yra teisėtų priežasčių nukrypti nuo šios praktikos. Pareigūnas gerbia teisėtus ir pagrįstus lūkesčius, kurių turi visuomenės nariai, atsižvelgdami į tai, kaip institucija veikė praeityje. “